

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Indische Buurt Amsterdam: oude buurt, nieuw elan

Dukes, T.

Publication date

2011

Document Version

Final published version

Published in

#kijkSW

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Dukes, T. (2011). Indische Buurt Amsterdam: oude buurt, nieuw elan. *#kijkSW*, 1, 4-6.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

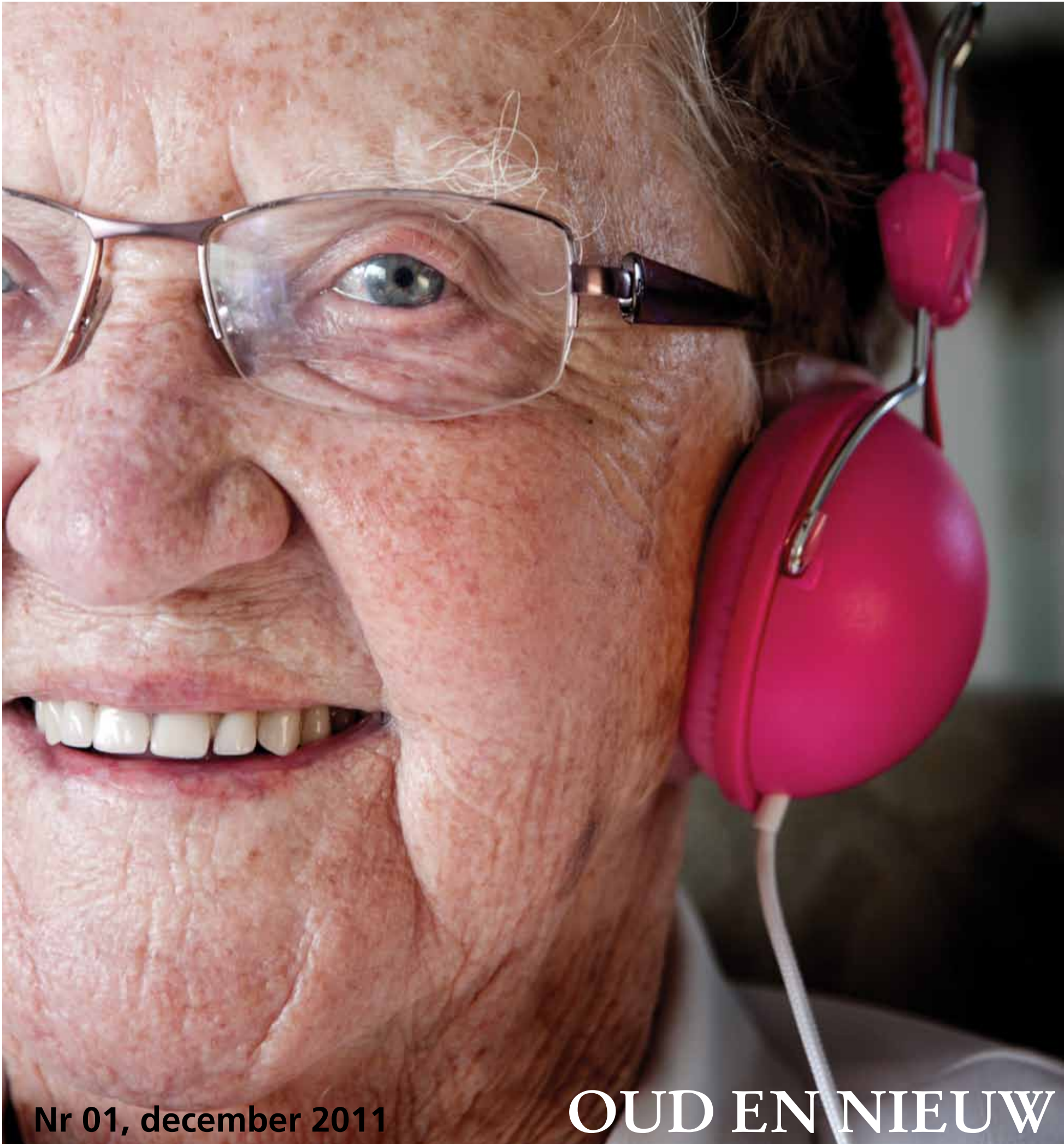

UNIVERSITEIT VAN AMSTERDAM

#kijkSW

College Sociale Wetenschappen

Nr 01, december 2011

OUD EN NIEUW

Voor u ligt de eerste uitgave van **#kijkSW**. Het doel van dit magazine is de lezer nader te informeren over de actuele stand van zaken op het gebied van de wetenschappen die verbonden zijn met de opleidingen van het College Sociale Wetenschappen. Vandaar ook deze titel: een kijkje bij de sociale wetenschappen.

#kijkSW is een uitgave van het College Sociale Wetenschappen (CSW), van de Universiteit van Amsterdam. Maar wat is het CSW? Het college omvat vijf bacheloropleidingen, te weten Algemene sociale wetenschappen, Culturele antropologie, Sociale geografie en Planologie, Sociologie en Politicologie.

Na de afronding van hun bachelor, volgen veel studenten een masteropleiding. De masteropleidingen die (logisch) aansluiten bij de vijf bacheloropleidingen van het CSW, zijn ondergebracht in de Graduate School of Social Sciences (GSSS). De Graduate School of Social Sciences biedt naast de Nederlandstalige aansluitmasters veel Engelstalige specialisaties binnen de master aan.

Colofon

 #kijkSW een uitgave van: UvA/Faculteit der Maatschappij en Gedragwetenschappen/College Sociale Wetenschappen

Redactie: Aira Bagmeijer, Margreet van der Ham, Patty Rottier, Heleen Straesser en Reyna Veldhuis
Telefoon: 020 525 5823
E-mailadres: redactie-kijksw-fmg@uva.nl
Lay Out: Joos Mooi
Ontwerp logo: today designers (Bob Derksen), Utrecht, <http://www.todaydesigners.nl>
Coverfoto: Taina B. Photography <http://www.tainab.com>
Covermodel: Mevr. M. Hartman-Prins
Drukwerkbegeleiding: AUP (<http://www.aup.nl>)
Drukwerk: Wilco, Amersfoort

College Sociale Wetenschappen

Directeur: Johan Post
Hoofd: Martijn van der Weerd
Website: <http://www.fmg.uva.nl/csw>

Bacheloropleidingen College Sociale Wetenschappen

Algemene sociale wetenschappen

Website studiekeuze: <http://www.studeren.uva.nl/algemene-sociale-wetenschappen>
Studieadviseur: voorlichting-asw@uva.nl

Culturele antropologie

Website studiekeuze: <http://www.studeren.uva.nl/antropologie>
Website: http://www.fmg.uva.nl/sociologie_en_antropologie
Studieadviseur: studieadviseur-ca@uva.nl

Sociale geografie Geografie en Planologie

Website studiekeuze: <http://www.studeren.uva.nl/geografie-planologie>
Website: <http://www.fmg.uva.nl/gpio/actueel.cfm>
Studieadviseur: studieadviseur-gpio@uva.nl

Politicologie

Website studiekeuze: <http://www.studeren.uva.nl/politicologie>
Website: <http://www.fmg.uva.nl/politicologie>
Studieadviseur: studieadviseur-pol@uva.nl

Sociologie

Website studiekeuze: <http://www.studeren.uva.nl/sociologie>
Website: http://www.fmg.uva.nl/sociologie_en_antropologie
Studieadviseur: studieadviseur-soc@uva.nl

Masteropleidingen Graduate School of Social Sciences

Informatiebalie: <http://www.graduateschoolofsocialsciences.uva.nl/gsss/home.cfm>
gsss@uva.nl

Adreswijzigingen redactie-kijksw-fmg@uva.nl

Foto's: Thea Dukes

De Borneohof

Indische Buurt Amsterdam: oude buurt, nieuw elan

Thea Dukes

Op het Javaplein staat sinds kort een in het oog springend gebouw, de 'Borneohof'; door zijn trotse eigenaar, stichting de Alliantie, het 'pareltje van de Indische Buurt' genoemd. En inderdaad, dit indrukwekkende nieuwbouwproject met zijn markante hoektoren, sluit prachtig aan bij de directe omgeving. Bovendien bieden de nieuwe ondernemers, die er hun intrek hebben genomen, naast de 67 woningen, de nodige levendigheid aan het plein. Sta je voor dit gebouw, met uitzicht op de daarin gevestigde Coffee Company, een hypermoderne bibliotheek en een fitness centre, dan kun je je nauwelijks voorstellen dat dit het hart is van de Indische Buurt; een buurt die in 2007 nog prominent op de lijst stond van de 40 'aandachtswijken' van toenmalig Minister Vogelaar.

In de Indische Buurt is een proces van herstructurering aan de gang. Dat zie je en dat voel je. Sommigen spreken van 'gestuurde' *gentrification* en durven zelfs te stellen dat de buurt de 'Pijp van de 21^e eeuw' wordt. Of dat een gunstige ontwikkeling is, daarover zijn de meningen verdeeld. Bovendien is het de vraag of dat een realistisch

beeld is, want ongeacht de beloftes van de recente promotiecampagne (een 'wereldwijk'), blijft het een buurt met aanzienlijke hoeveelheden (sociale huur)woningen uit de hoogtijdagen van de stadsvernieuwing en met een complexe sociaal-economische problematiek. Hoe manifesteert die herstructurering zich in de Indische Buurt en vooral ook, waar? Dit artikel schetst een beeld van ontwikkelingen in de afgelopen 10 jaar en is gebaseerd op deskresearch en persoonlijke observaties in 2000 en 2011.

Ligging van de Indische Buurt

De Indische Buurt is een oude, dichtbevolkte buurt in stadsdeel Oost en, net als de Pijp, Oud-West, de Oosterparkbuurt en de Staatsliedenbuurt, onderdeel van de negentiende-eeuwse gordel. Oorspronkelijk gebouwd tussen 1900 en 1930 in de voormalige 'Overamstelse Polder', moest de buurt de toestroom van havenarbeiders naar Amsterdam opvangen.

Dat was ook de periode waarin architecten van de Amsterdamse school furore maakten: sommige straten en panden hebben prachtige, ka-

rakteristieke gevels en mooie architectonische details. Spijtig genoeg maakte men grote haast met het bouwen en kreeg de opgehoogde poldergrond onvoldoende tijd om in te klinken. Bovendien gebruikte een aantal malafide aannemers veel te korte heipalen. Daardoor kampte de buurt al vanaf haar ontstaan met verzakkingen en werden al in 1936 enkele huizen aan het Ambonplein gesloopt. Toen het Oostelijk havengebied vanaf de jaren '60 zijn havenfunctie verloor en verviel tot industrieel *waste land* kwam de buurt bovendien geïsoleerd te liggen.

Problematiek en Beleid 1970-2000

Fysiek ging de buurt dusdanig achteruit dat de gemeente medio jaren '70 besloot om de buurt aan te pakken. In het kader van de stadsvernieuwing werd met sloop en nieuwbouw op rigoureuze wijze het kwaliteitspeil van de woningvoorraad verhoogd. Vele duizenden particuliere woningen werden met overheidsgeld aangekocht, vervangen door nieuwbouw en overgedragen aan woningcorporaties. Nieuwbouw in stadsvernieuwinggebieden, zoals in de Indische Buurt, bestond in de jaren '80 bo-

Figuur 1: Indische Buurt in Amsterdam

Figuur 2: Woningbezit van de corporaties in de Indische Buurt en lopende projecten (2009)

vendien vrijwel uitsluitend uit sociale huurwoningen. Het resultaat van deze ingrepen was dus niet alleen veel nieuwbouw, maar ook een enorme stijging van het percentage sociale woningbouw in de buurt. Pas veel later heeft het Amsterdamse gemeentebestuur dat beleid verlaten en is ze in stadsvernieuwingsgebieden ook koopwoningen gaan realiseren. In samenhang met de stadsvernieuwing deden zich ook ingrijpende demografische veranderingen voor: veel van de oorspronkelijke bewoners vertrokken naar de randgemeenten. Hun plaats werd grotendeels ingenomen door migrantengezinnen, met een vaak zwakke sociaal-economische positie. Anno 2000 behoorde meer dan 60% van de 23.500 bewoners tot migrantengroepen van uiteenlopende achtergrond: Surinamers, Antillianen, Marokkanen, Turken en 'andere niet-westerse allochtonen'. Daarnaast bleef een groep oude, bejaarde bewoners over en een (groeïende) groep starters.

Gehinderd door de wet van de remmende voorsprong, zou je kunnen stellen dat de buurt rond de eeuwwisseling met een behoorlijke (vaak lelijke) erfenis uit de stadsvernieuwingsperiode zat: in het westelijk deel van de buurt dateerde 27% van de woningvoorraad uit de jaren '70 en '80 en in het oostelijk deel maar liefst 41% (Dienst Onderzoek+Statistiek, gemeente Amsterdam, 1999). Het percentage sociale woningbouw bedroeg in 2000 93%. Bovendien was er sprake van een schrijnende sociaal-economische problematiek onder de bevolking. Ondanks alle nationale en lokale beleidsaandacht die de buurt sinds de jaren '70 had gekregen, behoorde de Indische Buurt dertig jaar later tot een van de grootste achterstandswijken van Amsterdam: een hoge werkloosheid, een grote schuldenlast onder de bewoners, veel uitkeringen, huursubsidies en (dus ook) een gemiddeld besteedbaar inkomen dat ver onder het gemiddelde voor de stad als geheel lag. In economische zin had de buurt bovendien zelf weinig te bieden, want er was nauwelijks werkgelegenheid.

Begin van de eeuw: Samen Indische Buurt

Begin 2000 kwam er een grootscheepse vernieuwingsoperatie op gang. Aanvankelijk beperkte die zich tot de aanpak van het noordwest 'kwadrant', waar de fysieke en sociale problemen op dat moment de grootste waren. Er waren twee partijen bij betrokken: woningstichting de Dageraad (inmiddels opgegaan in de Alliantie) en stadsdeel Zeeburg (inmiddels opgegaan in stadsdeel Oost). Maar de samenwerking breidde zich uit: op 11 juli 2007 verbonden ook de gemeente Amsterdam en de andere woningcorporaties (Ymere en Eigen Haard) zich aan deze operatie, met de ondertekening van het 'Convenant Indische Buurt'. Daarbij hadden zij een gezamenlijke, integrale aanpak van de buurt als geheel voor ogen. De drie betrokken corporaties, die daar een aanzienlijk woningbezit hadden en dus ook de mogelijkheid om in te grijpen, beloofden € 275 miljoen te investeren in de periode 2007-2010 (zie figuur 2).

Bij die vernieuwingsoperatie stond de 'differentiatie van de woningvoorraad' centraal. Deze aanpak sloot aan bij de nationale- en gemeentelijke beleidsvisie en was gestoeld op de aanname dat je door middel van differentiatie van de woningvoorraad de concentratie van achterstand kunt doorbreken. Met andere woningen trek je immers ook andere bewoners. Maar met die differentiatie werd tevens een proces van *gentrification* geïnitieerd; een omstreden proces waarbij de woningvoorraad in oude (veelal voormalige arbeiders)wijken wordt gerenoveerd en er een instroom van midden- en hogere inkomensgroepen plaatsvindt. Het gaat gepaard met de omzetting van huur- naar koopwoningen en met stijgende huizenprijzen, met als gevolg een uitstroom van oorspronkelijke bewoners die hun (sociale) huurwoningen verliezen of hun huizen niet meer kunnen betalen. Voorstanders van gentrification zien het als een kans om de concentratie van achterstand te doorbreken, tegenstanders trekken die aanname in twijfel en wijzen op de ethische kanten van het proces.

In het geval van de Indische Buurt was differentiatie van de woningvoorraad overigens zeker niet het enige dat op de agenda stond: stadsdeel en corporaties namen ook initiatieven in bredere zin, zoals het opknappen en beter onderhouden van de openbare ruimte, het stimuleren van de buurteconomie en het opzetten van sociaal-economische beleidsprogramma's. Een korte rondgang langs deze 'wijkenpak'.

Transformatie van de woningvoorraad

Om de diversiteit van de woningvoorraad te vergroten, is flink geïnvesteerd in verbetering van de kwaliteit van de woningen. Ook is een gedeelte van de kleine woningen samengevoegd waardoor het aantal grote woningen is toegenomen. Een deel van de (veelal voormalige sociale huur)woningen is verkocht. Daarbij hebben de convenantpartners afgesproken het percentage sociale huurwoningen (93% in 2000) terug te brengen tot 70% in 2010; een afspraak die gold voor de buurt als geheel, want er mochten wel verschillen zijn in differentiatie naar deelgebieden.

Deze ontwikkelingen zie je duidelijk terug op buurtcombinatie- en buurtniveau. De Indische Buurt bestaat uit twee buurtcombinaties: de Indische Buurt West (G31 in figuur 3)

Figuur 3: Indische Buurt naar buurtcombinaties en buurten (2005)

Buurt	Eigenaar/ Bewoner	Sociale Verhuur	Particuliere Verhuur	Totaal			
M31a NW kwadrant Indische Buurt Noord	639	29,2%	1.155	52,7%	397	18,1%	2.191
M31b NW kwadrant Indische Buurt Zuid	534	22,1%	1.421	58,9%	457	19,1%	2.412
M31c ZW kwadrant Indische Buurt	178	10,3%	1.504	86,7%	53	3,1%	1.735
M32a NO kwadrant Indische Buurt	405	13,6%	2.261	75,6%	324	10,8%	2.990
M32b ZO kwadrant Indische Buurt	208	11,9%	1.362	77,7%	182	10,4%	1.752
M32c Zeeburgerdijk Oost	102	53,1%	70	36,5%	20	10,4%	192
M32d Flevopark	0	0,0%	0	0,0%	6	100%	6

Figuur 4: Woningvoorraad naar eigendom in 2010 voor buurtcombinaties Indische Buurt West (M31) en Indische Buurt Oost (M32)

en Indische Buurt Oost (G32 in figuur 3), die door de Molukkenstraat van elkaar worden gescheiden. Beide buurtcombinaties zijn weer onderverdeeld in buurten, met ook daar wegen (de Javastraat en de Insulindeweg) als scheidslijnen.

Vergelijk je de woningvoorraad naar eigendom in 2002 met de situatie in 2010, dan blijkt deze inderdaad ingrijpend te zijn veranderd. Zo is het percentage sociale huurwoningen in de hele Indische Buurt gedaald van 78% in 2002, naar 69% in 2010; in het westelijk deel is de daling bovendien sterker dan in het oostelijk deel. Tegelijkertijd is het percentage eigenaar/bewoner in die jaren sterk gestegen: in Indische Buurt Oost is het verdubbeld (van 8% naar 15%), in Indische Buurt West is het percentage zelfs vervijfvoudigd (van 4% naar 21%). Het totale aantal woningen is iets afgenomen (van 11.374 in 2002 naar 11.278 in 2010)(www.os.amsterdam.nl).

Op een lager schaalniveau bekeken, het niveau van de buurt, zijn die onderlinge verschillen nog sterker. Zo is binnen Indische Buurt West het percentage eigenaar/bewoner het hoogste in het noordwestelijk deel van het kwadrant (29%). Het percentage sociale huurwoningen is daar in vergelijking met de rest van het kwadrant het laagste (53%). In het zuidwestkwadrant daarentegen blijkt het percentage sociale huurwoningen echter nog altijd zeer hoog (87%) (figuur 4).

In Indische Buurt Oost valt vooral op dat de woningvoorraad er in het dichtbebouwde noord- en zuidoostelijk deel voor meer dan driekwart uit sociale huurwoningen bestaat. De eigendomsverhoudingen op de Zeeburgerdijk Oost en het Flevopark zijn wezenlijk anders (figuur 5).

Die verschillen binnen de Indische buurt zijn illustratief voor de ontwikkelingsrichting die de corporaties en het stadsdeel voorstaan. Daarbij worden de buurtkwadranten geprofileerd aan de hand van eigen thema's en doelgroepen, omdat zij, naar het idee van de corporaties, anders te weinig onderscheidend zijn: 'stadswonen' (Noordwestkwadrant), 'zorg(eloos)wonen' (Noordoostkwadrant), 'goedwonen' (Zuidwestkwadrant) en 'parkwonen' (Zuidoostkwadrant). Op papier ziet die differentiatie naar kwadrant er wat gekunsteld uit, maar de plan-

	Eigenaar/ Bewoner		Sociale Verhuur		Particuliere Verhuur		Totaal
Indische Buurt West (M31)	1.351	21,3%	4.080	63,4%	907	14,3%	6.338
Indische Buurt Oost (M32)	715	14,5%	3.693	74,8%	532	10,8%	4.940
Indische Buurt	2.066	18,3%	7.773	68,9%	1.439	12,8%	11.278

Figuur 5: Totale woningvoorraad naar eigendom in 2010 voor Indische Buurt en buurtcombinaties M31 en M32

nen lijken vooral bedoeld om bestaande accenten te versterken.

Buurteconomie en openbare ruimte

Een ander speerpunt in de wijkaanpak is het stimuleren van de buurteconomie. Met een promotiecampagne, getiteld 'Indische Buurt: Amsterdamse Wereldwijk', is geprobeerd om het imago van de buurt te verbeteren en op deze wijze nieuwe (kleinschalige) bedrijvigheid en 'stadsdeeloverstijgende ondernemingen' aan te trekken. De corporaties dragen hun steentje bij in de vorm van de exploitatie van maatschappelijk vastgoed. De eerdergenoemde Borneohof aan het Javaplein lijkt daarvan een geslaagd voorbeeld, net als de voormalige Timorschool (d.d. 1911) aan het Timorplein. Na vertrek van het ROC, werd deze door (mede-)eigenaar Ymere verbouwd tot een 'multifunctioneel centrum' voor meerdere (nieuwe) ondernemers die in de loop van 2007 hun deuren openden: een Stayokay, bioscoopzalen, een theater, een café-restaurant, congres- en vergaderzalen, een fietsenwerkplaats voor werkloze jongeren en een kantoorcentrum voor startende ondernemers. Een groot deel van deze voorzieningen trekt een breed publiek en heeft duidelijk een buurt-overstijgend karakter.

Maar het aantrekken van nieuwe bedrijvigheid stuit ook op beperkingen. Dit geldt bijvoorbeeld voor de herontwikkeling van de Javastraat; de belangrijkste winkelstraat van de Indische Buurt. In 2008 onderging de straat

weliswaar een uitgebreide opknappbeurt, maar stadsdeel en de corporaties vonden het winkel-aanbod te weinig gevarieerd en kwalitatief onder de maat. Kledingwinkels waren er bovendien nauwelijks te vinden. Invloed uitoefenen op het type bedrijven in de straat bleek lastig, vanwege het vele particuliere woningbezit. Ook bood het bestemmingsplan niet altijd de vereiste ruimte voor nieuwe ontwikkelingen. Omvorming van deze straat tot een 'multiculturele boulevard', het paradepaardje van de buurt, zal dus nog wel de nodige inspanningen vergen.

De openbare ruimte, primair het aandachtsgebied van het stadsdeel, is op een aantal plaatsen opnieuw ingericht (Javastraat, Javaplein, Timorplein) en oogt fris. Tegelijkertijd zijn er nog altijd vrij troosteloze gebieden waar de nodige eer te behalen valt, zoals het gebied rondom het Muiderpoortstation.

De 'Pijp van de 21e eeuw'?

Dat overheid en woningcorporaties deze ingrijpende vernieuwingsoperatie in gang hebben gezet is niet zo verwonderlijk. De buurt kampt wel met achterstand, maar heeft tegelijkertijd een aantal gunstige kenmerken. Ontwikkeling van woningbouw vanaf 1980 in het aangrenzende Oostelijk Havengebied en het naburige IJburg, en de ontwikkelingen langs de IJ oevers en de bouw van het Amsterdam Science Park (UvA) hebben er voor gezorgd dat de buurt veel centraler is komen te liggen en economisch meer impulsen krijgt. Aantrekkelijk is ook de toegankelijkheid van het 'buitengebied', met het mooi aangelegde Flevopark, het 'Nieuwe Diep' en het IJ nabij. Bovendien is de bereikbaarheid een pré: niet elke buurt heeft immers de luxe van een eigen treinstation (het Muiderpoortstation) en twee stations op fietsafstand (Centraal Station en Science park).

De herstructurering kun je ook interpreteren als een soort 'gestuurd' gentrification proces. Tegenstanders van dergelijke processen leggen uitsluitend de nadruk op de verliezers, in het bijzonder degenen die hun sociale huurwoning verliezen. En die zijn er onmiskenbaar, niet alleen in de Indische Buurt maar ook in andere buurten waar herstructurering

De voormalige Timorschool

plaatsvindt. Maar met een streven naar een ondergrens van 70% sociale woningbouw in de Indische Buurt, nog altijd een zeer hoog percentage, zou het te eenvoudig zijn om te stellen dat 'de hele groep' uit de buurt wordt verdreven. De eigendomsverhoudingen worden bovendien niet in eenzelfde mate omgegooid als in de jaren '80. De nagestreefde differentiatie naar buurtkwadrant geeft blijk van meer nuance. Tegelijkertijd gaat de herstructurering veel verder dan differentiatie van de woningvoorraad met het stimuleren van de buurteconomie, het opknappen van de openbare ruimte en de talloze sociaal-economische beleidsprogramma's. Ook de grootschalige gebiedsontwikkeling rondom het Flevohuis, het Muiderpoortstation en het Sumatraplantsoen -voorlopig helaas afgeblazen door de economische situatie- zou de buurt integraal ten goede komen.

Maar of de Indische Buurt zich ooit tot 'de Pijp van de 21e eeuw' zal ontwikkelen is de vraag. Dat toekomstbeeld lijkt door de economische malaise buiten bereik te liggen. Voorlopig komt deze wereldwijk hoe dan ook in rustiger vaarwater.

Graag wil ik Annalies Teernstra en Wouter van Gent bedanken voor hun waardevolle commentaar op een eerdere versie van dit artikel.

Geraadpleegde bronnen:

Dukes, T. (2002) Urban Development Programmes in Amsterdam: A preliminary assessment. Universiteit van Amsterdam: AME.

Gemeente Amsterdam, Stadsdeel Oost, Woningcorporatie Ymere, Stichting De Alliantie, Woningstichting Eigen Haard (2010) Hoofdpijnenakkoord Indische Buurt 2010-2014. Amsterdam, 16 December 2010.

KEI Kenniscentrum Stedelijke Vernieuwing (2008). Projecten: Amsterdam, Indische Buurt Website (op 30 september bezocht): http://www.kei-centrum.nl/view.cfm?page_id=1897&item_type=project&item_id=326

O+S Dienst Onderzoek en Statistiek (1999) Diadam. Gemeente Amsterdam.

Stadsdeel Zeeburg (2007) *Convenant Vernieuwing Indische Buurt 2007 - 2010*. Amsterdam. Gemeente Amsterdam.

Zonneveld, J. (2006) Corporaties nemen voortouw bij aanpak Indische Buurt. NUL20 nr 27.

Websites:

<http://www.bma.amsterdam.nl>

<http://www.cartostudio.nl>

<http://www.dearchitect.nl>

<http://www.kei-centrum.nl>

<http://www.os.amsterdam.nl>

<http://www.static.panoramio.com/photos/original/15957032.jpg>

Thea Dukes is universitair docent bij de UvA, opleiding Algemene Sociale Wetenschappen en als onderzoeker verbonden aan AISSR (Urban Geographies).

Openbare ruimte rond het Muiderpoortstation